2019/2

Les na jaře

Poutník

časopis Obce unitářů v Brně

Obr.2 Jarní louka (ornament)

Šest barev duhy poutník v očích má
a sedmou stále hledá.

Jen upřímná pouť ke Světlu
mu k šesti sedmou přidá.

Závoj mámení když dodoutnal,
ze Zdroje Pravdy srdce pije,

ten poutník, který Cestou nezklamal,
sedmerou barvou lásky žije.

Obr.1. Jarmila Plotěná: Les na jaře__ __ __ __ __ _ obálka, s.1
Obr.2. Jarmila Plotěná: Jarní louka (ornament) _ _ _ obálka, s.2
Obr.3 Jarmila Plotěná: Vodnářský drak _ _ _ _ _ _ _ _ _ _text, s.1

Obsah

Obsah časopisu 1
Obnova *(Jarmila Plotěná)* 2
Katedrála *(Jarmila Plotěná)* 4
Poutník *(Marta Mokrá, úryvek z románu)* 5
Vzpomínka na moře v Kemeru *(Bohumil Houser)* 7
Z Valného shromáždění OUB
Ze zprávy předsedy *(Pavel Sedlák)* 8
Světlo vzpomínek 10
Ze zprávy duchovní *(Jarmila Plotěná)* 10
Je člověk dospělý dospělý? *(Magda Pulicarová)* 13
H. J. Tauber „Atlantida Holíčských Židů“ *(recenze – Sedlák)* 14
Z myšlenek Josefa Čapka 15

Obr.3. Vodnářský drak

OBNOVA

Jaká „obnova“? Co obnovit a proč? Na jaře téměř všechno, protože co se neobnovuje, zpravidla zaniká nebo, přesněji, mění se v něco úplně jiného, často ve svůj opak. Pokud jste si tohoto principu života našeho vezdejšího dosud nevšimli, tak při práci na zahradě nebo úklidu se to ukáže jako zcela jasné. U člověka platí tentýž princip, jak na fyzické, tak na duševní úrovni.

Obnova v sobě obsahuje jakousi úctu k předešlému, neboť předcházející stav nezavrhuje, neničí, uvádí v život. Nenavrací se však do minulosti, ale přináší novou hodnotu. Proces uzdravování, ale i rekonstrukce nějaké stavby, oprava a zprovoznění nějaké věci, také usmíření a návrat důvěry mezi lidmi, je provázeno požehnáním obnovy. Lidé si běžně toto požehnání ani neuvědomují, při tom je na něm založeno dění v přírodě, což odrážejí názorně mýthy a náboženství. Mýthus není jen tak nějaké staré zajímavé vyprávění, jeho síla je v příběhu, kterým se zpřítomňuje jinak nezachytitelné. Mýthus vypráví o tom „jak to na světě chodí“. Časem mnoha velkých starých mýthů není minulost, ale neustálá přítomnost.

Tak egyptský Osiris jako zrno zaseté do země i v současnosti vstává, aby žil a bojoval se zlým Sutechem. Lidé si i dnes o jarních svátcích dávají do svých příbytků zelené osení v květináčích, ale málokdo ví, proč se tomu říkávalo „Osiridovy zahrádky“. Osiris byl u Egypťanů bůh a zároveň klíčící zrno, přestavoval božský princip neustálé obnovy.

Také řecká bohyně Persefoné, dcera Dia a Démétér, kterou unesl vládce podsvětí do své říše, se každým rokem na jaře navrací na zem, aby dala vyrašit zeleni, květům a plodům. Bez jejího návratu a tedy každoroční obnovy přírody by všechno zahynulo.

Také v mnoha jiných tradicích nacházíme obraz umírajícího božského krále, který po své smrti povstává opět k životu.

Tento velký příběh přináší nejvýrazněji křesťanství. Dalo by se chápat jako vyloženě „jarní náboženství“. Křesťanská symbolika v malířství i slovesném umění často již ve středověku odkazovala k jaru, jarním květům a k zeleni. Nejvýznamnější křesťanské svátky jsou na jaře. Velikonoce, (které se slaví po prvním jarním úplňku a jsou tedy v křesťanském kalendáři výjimečně svátky lunárními, tedy posuvnými), odkazují chtě

nechtě do dávnověku, k počátkům tušení život udržujícího zákona obnovy a tudíž také záchrany těch, kteří se nacházejí v beznadějné situaci (což si zpřítomňují židé o Pesachu, čili ve dnech svátků nekvašených chlebů).

Polemika mezi zastánci většinou ve škole získaného názoru, že „veškerá náboženství v podstatě opisovala z přírodních jevů, které si dříve lidé nedovedli vysvětlit“ a zbytek je marná touha smrtelníků po nesmrtelnosti a mezi věřícími „v božství Ježíše Krista, který zemřel za naše hříchy“, by ve své podstatě nic nového nemohla přinést, kdyby právě Ježíš nepřinesl učení o možnosti vnitřní obnovy člověka a to bez ohledu na jeho národnost, původ či postavení ve společnosti. Přičemž možnost této obnovy má každý člověk v sobě ukrytu. Je to jeho nejdražší poklad a záleží jen na člověku jak se svým pokladem naloží. Tato dobrá zpráva je určena všem, bez ohledu na to, jak si počátek onoho odvěkého tušení zákona obnovy představují.

Tak kéž jaro rozkvete i v našem srdci.

Jarmila

Jarmila Plotěná -
Katedrála

(Z CYKLU MALOVAT SVĚT)

Gotických chrámů temno znám
a jejich chlad a jejich mlčení,
dech varhan, hudbu nevšední
a touhu vznést se, již věky nemění.

Krajkoví věží vídávám,
to starým městům vévodí,
hlas zvonů posvátně zve v chrám,
melancholii navodí.

Nocí ty zvony slyšívám,
bronzová srdce hlaholí,
to moje uniknout chce tmám
až touhou někdy zabolí.

Gotických chrámů temno znám
a jejich chlad a jejich mlčení

...a touhu vznést se, již věky nemění.

Uvádíme úryvek z románu z biblických dob od paní Marty Mokré, která letos oslavila 92 let.

Úryvek z románu Poutník

Vyšel na prostranství mezi zástup, snažící se vniknout do amfiteátru. Žoldnéři stáli nehnutě, kopí napřažena. Prošel mezi nimi a vmísil se do zástupu. Mnozí z mudrců šli za ním a byli svědky toho, jak chromí vstávají, slepí prozírají a němí promlouvají. Tu se divili a pravili:

„Není-li tento Buddha, kdo tedy je?“

A on jim znovu řekl:

„Jsem syn člověka.“

Zmlkli, uvažujíce, zda Juz Asaf je tělem člověk a duší Bůh. I řekl jim:

„Tolik jeden jest Bůh, a nikdo nesmí být k němu přirovnán.“

V dalších dnech pak byly probírány myšlenky filozofů, kteří dávno odešli, jejichž učení však nezanikne po dlouhá údobí. Zejména jeden z mudrců vedl dlouhou a obsáhlou řeč o Platonovi, který žil dávno i nedávno, pomyslíme-li na věčnost, na čas, který je nekonečný.

Nejprve popsal jeho původ, studium, veřejné působení a konečně se dostal k nesmrtelnému dílu, jež bylo jim zanecháno a skončil rozborem dialogu Timaios, jehož obsahem se potom koncil zabýval po dva dny.

Dále bylo přikročeno k dialogu Kritias, pojednávajícím o Atlantidě. Všichni se – jako kdokoliv, kdo bádal v tomto Platonově díle – pozastavili nad jeho neukončeným závěrem.

Jeden z mudrců citoval:

„Tu pak bůh Zeus, podle zákonů kralující a svou mocí toto všechno vidoucí, pozorovav, že řádné pokolení jest v bídném stavu, pojal úmysl uvaliti na ně trest, aby zmoudřeli a napravili způsob svého života: shromáždil všechny bohy do jejich nejslavnostnějšího příbytku, který stojí uprostřed všehomíra a z něhož je viděti všechno, cokoliv bylo stvořeno, a shromáždiv je pravil:“

Rozpředla se po této poslední větě dlouhá rozmluva, v níž byl Zeus nazván pohanským bohem a zavržen.

Ježíš však povstal a zvednuv ruce, po kterémžto gestu se všichni utišili, promluvil a každý měl pocit, že je hovořeno právě k němu.

„Bratři moji – toliko jeden jest Bůh, ale má bezpočet jmen, jak je přirozeností mnoha národů a lidských skupin. Neopovrhujme tedy jménem Zeus, neboť za tímto pojmenováním skrývá se Bůh věčný a jediný – Hospodin, Jahve, Jehova …

Ano, bratři moji, nikdo neví, zda velký filozof Platon toto své dílo dokončil a psané slovo se ztratilo ve staletích plynoucích či zda dialog nedopsal.

Bůh tedy, shromáždiv bohy, které ovšem neuznáváme, ale chápeme tehdejší myšlení – pravil:

„Ano – co pravil, Svatý Proroku?“

„Ty jediný, Juzi Asafe, jsi schopný pochopit, co by Věčný při té příležitosti mohl říci, nebo co Platon mínil.“

„Pověz nám to prosím, abychom si doplnili chybějící část onoho pojednání.“

Ježíš chvíli mlčel. V amfiteátru vládlo napětí. A on pronikal do hloubek věků, prošel čtyři staletí nazpět, až se ocitl v době, kdy žil onen tolik a vždy znovu a znovu studovaný filosof Platon.

Jeho myšlenka musí být zachována – uvažoval – neboť myšlenka je přetrvávající. Jaká byla, či co hodlal napsat, nebo co napsal a věky to pohltily?

Tu se začala z té nekonečné propasti nořit slova, která ukládal do své paměti, aby je přednesl zasedajícím.

„Slyšte, bratři, co podle Platona pravil rozhněvaný Zeus:

Stvořil jsem pokolení lidské, mající vůli svobodnou a myšlení nekonečně vynalézavé, aby tyto dary lidé využívali pro své dobro. Ale oni propadli sobectví, zpupnosti a dojmu, že vše je jim podřízeno. Pýcha ovládla jejich srdce a božská složka v nich, tj. duše, je potlačena. Chtějí se podobati mě, který pouze sám sobě podoben býti mohu. Proto z té příčiny zničím pokolení toto, ačkoliv mně milé – vodou a ohněm zničím je, aniž by zůstavena byla památka na ně, kromě potuchy o nich u národů vzdálených.“ Umlkl a učenci vstávali ze svých míst, uchváceni řečí Juzy Asafa – hlavně pak tím, že měli pocit, jakoby hovořil sám starověký mudřec Platon.

Bohumil Houser

Vzpomínka na moře v Kemeru /Turecko/

Věčnost je moře hvězd
padlých do Mléčné dráhy,
to se mi zjevilo právě teď
ve vzpomínce na koráby

Vše je tak dokonalé ve vesmíru,
my nechápeme však krásno již,
gravitace dolů nás táhne,
bolestí trápí její tíž!

I hory z vln se v krásu mění,
v probdělém denním snění!
My utíkáme k Tobě, Bože,
věříme v Tvoje zachránění!

Každá vlna je tvar hrůzy,
je to však jen jev mentální,
pro zatemnělé a moc lůzy
k zaslepení však stačí morálním.

Neb, kdo nepoznal krásu moře,
Nekonečno boží na zemi
ten nastoupil cestu hoře,
při tom je velmi moderní.

Moře si neustále hraje a vlní
i v jeho hlubinách je smrt a boj!
Na povrchu, na výsluní
může Tě objat míru zdroj!

Kde jste Vy dálky dětského snění
potopené v hlubinách bezedných,
život si na povrchu klidně žije,
v hlubinách zmírá Lemurie!

My však upínáme své zraky Bože,
jen k Tobě, Pane drahý náš,
v nejtěžších chvílích historie
dává nám sílu „Otčenáš“.

I když moře je prostor v naší mysli,
i když se vlní v Harmonii s Životem,
vše co nám dává sílu a zdraví,
v dočasnosti nás těší jak krásný sen!

Pavel Sedlák

Valné shromáždění OUB: ze zprávy předsedy

Na našem valném shromáždění, které se konalo 22. 4. 2019, jsme nejprve vzpomenuli nedávná úmrtí našich členů. Zvláště významnými členy naší obce byli bratr Jiří Čada, který byl dlouhá léta naším předsedou a sestra Milada Škárová, která byla léta členkou správního sboru, vedla u nás přednášky a organizovala pravidelná jarní otevírání studánek. Rovněž jsme vzpomenuli na bratra Jiřího Gabriela z plzeňské obce, který dlouhá léta zastával funkci předsedy NSČU. Čest jejich památce!

Na valném shromáždění jsem byl opakovaně zvolen za předsedu Místního správního sboru.

V současnosti jsme jednou z osmi obcí NSČU. Tři unitářské obce mají sídlo v Praze (POU – Pražská obec unitářů, IUCP – pražská anglicky mluvící obec, OŠS – Obec širšího společenství). Dále jsou unitářské obce v Plzni, v Teplicích v Brně a v Ostravě. Máme z toho radost, na druhou stranu to vyžaduje větší aktivitu z naší strany, protože se stejné finanční prostředky z centra dělí mezi více obcí.

Naše aktivity v brněnském unitářském „časoprostoru“ zahrnují úterní programy věnované zpěvu, o středách duchovní cvičení a meditace, o pátcích unitářská shromáždění. Díky panu Jackulakovi

se jeden čtvrtek v měsíci můžeme seznamovat s naukou Allana Kardeca. Vydáváme pro Vás časopis Poutník, informace o obci dáváme internetové stránky brněnské obce: brno.unitari.net.

Také Vás zveme k účasti na celounitářských aktivitách, jako jsou Unitářská akademie, nebo vydávání časopisu Tvůrčí život, je zde možnost půjčovat si knihy z unitářská knihovny, která se nachází v ústředí NSČU a ke které byl přičleněn knižní fond „Nadace světový étos“. Každý člen NSČU má rovněž přístup k intranetu, kde jsou naše interní materiály. O těchto aktivitách se dozvíte na www stránkách NSČU: www.unitaria.cz.

Děkuji všem, kdo pomáhají organizačně zajišťovat chod naší obce, kdo se účastní našich programů, kdo platí členské příspěvky. To také hraje roli, protože členské příspěvky jsou jedním z klíčů, podle kterých jsou obcím přidělovány finanční prostředky.

Pomocným zdrojem financování aktivit naší obce mohou být vnitřní granty NSČU. Letos jsme takto získali příspěvek na vydávání časopisu Poutník, dále jsme dostali menší grant na podporu hudební skupiny Regina, která pořádá hudební vystoupení v domovech důchodců, hospicích atp. Co se týče grantů, přivítali bychom nápady a organizační pomoc naší základny.

Závěrem chci poděkovat, za to že jste mne zvolili předsedou obce. Nevíme jakými cestami půjde brněnské unitářství, proto využijme možnosti, které v současnosti máme. Chci nám všem popřát, aby brněnská Unitarie byla i nadále živou platformou pro duchovní a společenské aktivity, přinášející prospěch svým členům i širšímu okolí.

Z Valného shromáždění OUB:

SVĚTLO VZPOMÍNEK

Ses. RNDr. Milada Škárová – dlouholetá členka MSS OUB
Br. Jiří Čada – dlouholetý předseda MSS OUB
Br. Ing. Ivan Sommer – člen redakční rady OUB
ses. Karla Müller ze Švýcarska – dlouholetá aktivní členka OUB
br. Ing. Jiří Zůda - člen OUB

Jarmila Plotěná

Ze zprávy duchovní

Opět po roce bilancujeme a je třeba si uvědomit, že rok 2018 byl pro naši obec i pro celou NSČU rokem velkých ztrát, neboť zemřelo mnoho významných členů. Náš MSS tak zůstal pouze tříčlenný, což snad nikdy zatím v historii brněnské obce nenastalo. Budeme si proto velice vážit našich nových spolupracovníků, členů MSS, kteří vzejdou z volby na našem dnešním Valném shromáždění. Za minulé období (od VS 23.2. 2018) zemřelo 6 našich významných členů a pouze 2 naše příznivkyně se v roce 2018 rozhodly stát se členkami naší obce, čehož si velice vážíme a vítáme do našich řad ses. Dagmar Maliňákovou a ses. MUDr. Janu Bušovovou. (Pro srovnání: v minulém období jsme přijali 7 nových členů).

Brněnská obec má dlouhou dobu poměrně velký počet příznivců a příznivkyň, kteří se dosud ještě nerozhodli stát se unitáři, ačkoliv se programů naší obce často nebo i trvale zúčastňují. Velice by rozvoji brněnského unitářského společenství pomohli, kdyby vyjádřili svoji spoluúčast na životě OUB a stali se členy naší obce.

Ačkoliv struktura našich programů (to jest páteční shromáždění, malé slavnosti, středeční zdravotní cvičení, přednášky a večerní středeční meditace) zůstala, snažíme se i o jiné formy jak vyjádřit svoje duchovní ideály:

Např.: spoluprací s pěvkyní paní Dr. Marií Sedláčkovou, s malířkou paní Lenkou Hladíkovou, panem Ing. Mohsinem Mortabou, spoluorganizací benefičního koncertu pianisty DAVIDA SYME pod záštitou primátora (29.4.2018 v sále nemocnice Milosrdných bratří). Výstavou obrazů Cesta člověka v ka-

várně Quido s vernisáží (6.2.2019), články v Královopolských listech a setkání mimo prostory naší obce.

- V květnu 2018 jsme měli Otevírání studánek (naposledy se ses. Dr. Miladou Škárovou) - dvě tematické vycházky a to 13.7. Tajuplná místa Brna s paní Magdou Pulicarovou a 27.12. 2018 Židovské Brno.
- Společně jsme navštívili Ostravskou obec unitářů na jejím vánočním shromáždění a pozvali ostravské unitáře na náš předvánoční Večer u svíce ve zdejších skromných podmínkách. Obě shromáždění byla mimořádně působivá a hojně navštívená.
- Navázali jsme opět na někdejší tradiční setkávání s panem Robertem Novým a společně jsme se zúčastnili vernisáže jeho obrazů z drahých kamenů a přednášky v jeho duchovním centru v Olomouci.

Na již naše tradiční shromáždění k výročí úmrtí významné osobnosti OUB br. Bohumila Housera jsme již druhým rokem pozvali pana Ing. Ivo Chocholatého a kruh jeho přátel jogínů (9.2. 2018 a 8.2. 2019) a společně se zúčastnili jejich celodenního jógového semináře v hotelu Morávka.)

Uvažujeme o možnosti pořádat v sále hotelu Morávka letošní Květinovou slavnost s vernisáží obrazů paní Lenky Hladíkové a mých.

Pokračovalo naše úsilí o získání grantů. Pro letošní rok jsme obdrželi grant na pokračování ve vydávání časopisu Poutník a menší grant jako příspěvek pro soubor Musica regina, která provází naše slavnostnější shromáždění a další akce.

Pokračujeme v tradici prvého shromáždění v novém roce Via lucis (Cesta světla), oslav Vesaku, Tibetského večera, vzpomínkových shromáždění, autorských večerů Pegásek, připomínky založení Společnosti svobodného bratrství (začátkem dubna). Také letošní duben budou dva první pátky věnované unitářským principům a Dr. N. F. Čapkovi.

Rovněž naše Květinové slavnosti (koncem června) budou i nadále zaměřeny tématicky.

Od začátku loňského roku míváme jednou měsíčně přednášku z cyklu Cesta královská, čili duchovní tradice První republiky. Cyklus bude pokračovat, přičemž budeme sledovat i pozdější vývoj duchovních směrů u nás.

Rok 2018 byl ve znamení 100. výročí vzniku Československa. Navštívili jsme výstavu 100 let republiky a loňská Květinová slavnost (29.6. 2018) byla věnována tomuto výročí. Vystoupili na ní pěvkyně paní Věra Bakalová a paní Dr. Marie Sedláčková, pan Mohsin Mortaba a Musica Regina pod vedením

ses. RNDr. Ludmily Čermákové. Upřímné poděkování všem, kteří takto obohacují naše shromáždění a předávají duchovní myšlenky uměleckou formou.

Téma 100 let Republiky pro naši obec i brněnskou veřejnost pokračuje i v letošním roce a to hned v pátek za týden divadelním představením skupiny Česká myšlenka (Viz plakátek).

Rovněž tak poděkování za překlady duchovní poezie, které pořídila ses. Mgr. Anna Vachudová a všem autorům článků pro Poutníka a Tvůrčí život, případně Unitářskou Mozaiku.

Naše číslo TŽ, do něhož přispěl pan prof. Miloš Dokulil, pan ThMgr. Milan Klapetek, br. Ing. Pavel Sedlák a pan RNDr. Milan Lustig bylo mimořádně zdařilé a děkujeme všem, kteří se na něm články nebo fotografiemi podíleli.

Měli jsme hosty: ses. PhDr. Kristýna Ledererová, předsedkyne ÚSS NSČU, ses. Jana Komárková z Havlíčkova Brodu v rámci své duchovenské praxe.

Z mimounitářského prostředí jsme měli hosty: pan Bc. Pavel Marčík, Dis, pan Stanislav Skřička, pan Ing. Zdeněk Bednář, paní Mgr. Libuše Mičolová a další.

Také v příštím období plánujeme pozvat hosty z jiných našich unitářských obcí. Přednášela jsem v Ostravské obci unitářů a příští neděli v Pražské obci unitářů.

Zúčastňovali jsme se slavnostních shromáždění u pomníku TGM a dalších akcí zejména u příležitosti 100. výročí Republiky.

V uplynulém období jsem měla 10 svatebních obřadů a dvě uvítání dítěte, manželů, které jsem dříve oddala. Považuji za přínosné, že se k nám někteří z těch, kteří měli unitářskou svatbu, vracejí.

Závěrem své zprávy děkuji všem, kteří pracují pro OUB, zejména předsedovi naší obce br. Ing. Pavlu Sedlákovi, místopředsedkyni ses. Vlaďce Platovské za jejich obětavou práci a přátelství, našemu technickému redaktorovi Poutníka br. Ing. D. Halouzkovi, ses. Mileně Peterkové za pomoc, rady a přátelství, ses. Dagmar Maliňákové, paní Evě Švecové a panu Ivanovi Vohankovi za nezapomenutelnou přednášku a pomoc v naší obci, ses. Anně Vachudové, jejímu bratrovi a rodičům, panu Ivo Koukolovi a mnohým dalším, kteří se na životě naší obce jakkoliv podílejí.

Magda Pulicarová

JE ČLOVĚK DOSPĚLÝ DOSPĚLÝ?

O člověka každé ráno
je hned „shora“ postaráno.

Jsou to hlasy přímo shůry,
zahánějí noční můry.

Jenže člověk jenom mžourá
na WC se zvolna šourá.

Pak si v chvatu zuby čistí,
hlavu si však nevyčistí!

Místo rozjímání shání
v špajzu něco na snídani.

Kolikrát však ani to ne.
Jenom ve starostech tone:

Copak ten den přinese?
Až se celý roztřese ...

A pak optimismus ztrácí
s počítačem nebo v práci.

Večer místo odpočinku
zvedá hrdě těžkou činku.

Pak smutně či vesele
klesá do svý postele.

Tak zas bude další noc.
Už je toho na něj moc ...

Pavel Sedlák

Recenze knihy H. J. Taubera „Atlantida Holíčských Židů“

Lékař a spisovatel Heinz Jakob Tauber se narodil roku 1917 ve Vídni, zemřel 13. ledna 2008 v izraelské Haifě. V roce 1919 jeho rodina přesídlila do města Holíče na slovensko-moravském pomezí.

„Atlantida Holíčských Židů“ je kaleidoskopem prvorepublikových lidských příběhů a osudů z Holíče, maloměsta na slovenské straně moravsko-slovenského pomezí. Heinz Tauber se zde stylově pohybuje od veselých slováckých povídek až k drsným a smutným příběhům. Autor nazývá svoji knihu „kronikou“, její příběhy však nejsou řazeny přísně chronologicky. Kniha zachycuje autorovy vzpomínky na radosti a bolesti skutečných lidí a lidiček městečka Holíče. Do klidného proudu života ve slováckém městečku místy zní zlověstné tóny blížící se „velké historie“, která se chystá tento mikrosvět zničit. V pozadí vyrůstá trýznivá otázka: PROČ?

Po přečtení několika příběhů přijde člověku název knihy divný, nehodící se k příběhům ze Slovácka. Je však pravdivým odrazem nepatřičných, apokalyptických rozměrů holocaustu, který holíčskou židovskou komunitu nemilosrdně a nenávratně zlikvidoval. Z přibližně 600 holíčských Židů přežilo snad 20.

„Atlantida holíčských Židů“ patří k perlám současné české literatury. Jakob Tauber s námi sdílí svoji znalost života, nadhled, hlubokou moudrost a soucit. K paradoxům střední Evropy patří, že toto vynikající dílo bylo napsáno v Izraeli.

Z myšlenek Josefa Čapka

Vybráno ze zápisků malíře a spisovatele Josefa Čapka, vydaných v knize „Psáno do mraků“.

- Člověk by měl býti bytostí světlou. V jeho temnotách se vzpíná nízkost – a také bolest. Čisté, vysoké člověčenství příliš málokdy je osudovým darem, daleko častěji je vykoupením, velikým vítězstvím z přetěžkých, hroznych hlubin.

- Člověk z davu je bytost kolísavá, a proto také stejně lehkověrná jako podezřívavá, bezvědomá jako vznětlivě jednající.

- Protože kloužeme po povrchu, snadno padáme.

- Člověk je nejhazardnějším, nejfantastičtějším, nejneodpovědnějším výtvorem života, ba vesmíru. Jaká očekávání mohla být asi do tohoto tvora vložena, co z těch očekávání asi tak člověk splňuje? Člověk, který si přece mnoho diktuje sám?

- Jistě potřebuji světla, jako mnoho jiných; ale ne Vůdce.

- Skutečné objevy jsou objevy pravd.

- V potu tváře budeš si vydobývat svůj chléb – ale v bolesti srdce své poznání!

- Jistě, je zcela možno obejít se bez rozumu a bez mravnosti – jestli život je něčím bezcílným, co nemá smyslu.

- Mysl odcizená kouzlům přírody a velikosti života je jen intelektuálním mechanismem.

- Skutečné a bezpečné štěstí je mnohem více darem mysli a srdce než darem vnějšího světa.

- *Umění a náboženství*: odjakživa trochu konkurenti. Církve leckdy dovedly svého konkurenta dobře a užitečně uplatit.

- *Spěch a přetíženost moderních časů*: říkává se tomu aktivita, *služba* tomu, onomu; ale jen si přitom nedoznati, že vlastně jsme *obětí* toho a onoho!

- Ne mistrovství, ale tajemství je to, co dělá vysoké umělecké dílo.

- *Dnes, v tomto čase a v tomto místě světa:* Jak necítit s chudými, jak nebýti moralistou, humanistou, vlastencem, vším co je pánům protivné?

PROGRAM OUB – KVĚTEN 2019

„Unce praxe je cennější, než tuna teorie“

Úterky 17:30 až 19:30 Staňkova 18a

7. 5. 14. 5. 21. 5. 28. 5.
ZPĚV duchovních písní a manter, **MODLITBA**,
ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ

STŘEDY 17:00 až 19:00 Staňkova 18a (pokud není uvedeno jinak)

15.5. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná*
SLUNEČNICE - ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ.

22.5. PROMÍTÁNÍ FILMU Z CYKLU JEDEN SVĚT
Místo konání: kavárna Quido, Brno, Rybníček 6

29.5. *Rev. Mgr. Jarmila Plotěná*
SLUNEČNICE - ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ.

ČTVRTEK 9.5. 18:30 až 20:30 Staňkova 18a

Setkání sk. ALLAN KARDEC– *vede J. Jackulak (téma bude upřesněno)*

Pátky **17:00 až 19:00 Staňkova 18a**

3.5. *Rev. Jarmila Plotěná: „***ŽIL JSEM V LÁSCE, NIKOLI V ČASE“**
Rabíndranáth Thákur současnému světu

10.5. *Rev. Jarmila Plotěná, Pavel Sedlák:*
OSMIDÍLNÁ STEZKA, JEDNA Z CEST K MOUDROSTI

17.5. *Magda Pulicarová:*
PROČ ZÁPAD STÁLE ODMÍTÁ SIPRITUALITU?
Poselství starého indického umění dnešku

24.5. *Rev. Jarmila Plotěná:* **V JAKÉHO BOHA VĚŘÍŠ?**
Jaký je v našich představách Bůh, takový je náš život,
takový tvoříme svět.

31.5 *Vratislav Zouhar:* **Spánek a vývoj snů**

Neděle 12. 5. dopoledne: OTEVÍRÁNÍ STUDÁNEK

V Křepicích, v Údolí u Svaté.

https://brno.unitari.net
email: unitaria.brno@seznam.cz

Vydává Obec unitářů v Brně.
Redakční rada: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná, Bc. Daniel Novotný,
Ing. Dalibor Halouzka, Ing. Pavel Sedlák
Za obsah článku nese odpovědnost jeho autor.
MK ČR E 16083